

stemmelse, nemlig de, der bekæmpede Politikken af 1890 og ere komne til Magten i Kraft af denne Bekæmpelse.

Jeg erkender en Ting til over for det Forslag, Flertallet indstiller til Vedtagelse, nemlig at det under Udvalgets Arbejde er undergaaet nogen Forbedring. Den ærede Ordfører er paa dette Omraade en saa sagkyndig Mand, at han havde temmelig let ved at finde de svageste Punkter i Regeringsforslaget. Adskillig skjult Protektionisme er under Udvalgets Arbejde blevet pillet ud af dette Forslag. Hvis disse Ændringer til omtrent 800,000 Kroners finansielle Rækkevidde stode alene, vilde jeg fuldt ud indrømme, at Forslaget var undergaaet en ikke uvæsentlig Forbedring fra første til anden Behandling, men desværre kompenseres de ganske ved en Trediedel af Kultolden. Den ærede Ordfører erklærede, at det var nødvendigt. Jeg forstaaer ikke, at det er nødvendigt. Jeg synes, at den højtærede Finansminister havde handlet meget mere demokratisk, hvis han havde sagt: Denne $\frac{3}{4}$ Mill. kan jeg give Afkald paa, bl. a. i Kraft af den overordentlige Stigning, Toldindtægterne have været inde i netop i det allersidste Aar. Da han udarbejdede Toldlovsforslaget, kunde han næppe tænke sig, at Toldindtægterne vilde stige saa enormt, som de netop ere stegne i indeværende Finansaar. Naar Finansaaret nu om et Par Maaneder løber ud, vilde de indirekte Skatter være komne op vistnok paa over 52 Mill. Toldindtægterne ere i dette Finansaar stegne med omtrent 3 Millioner. Jeg synes, at ud fra den Betragtning kunde han meget godt have strøget $\frac{3}{4}$ Million. Finansministeren har jo Ret i, at det er vigtigt, ikke mindst for Demokratiet, at holde Statens Finanser i god Orden. Men lige saa vist er det, at de indirekte Skatter maatte kunne nedsættes noget mere end disse 2 Mill. i Betragtning af hele den Situation, vi ere inde i, med den enorme Stigning af de indirekte Skatter, og med det for Øje, at det ikke vil vare ret længe, før vi faa en Reform af vort Militærvæsen, der bringer Statens Udgifter betydeligt ned.

Flertallet har altsaa valgt Kultolden til Kompensation, og jeg synes, man ikke kunde have gjort noget uheldigere Greb. Jeg skal vel vogte mig for her at give Anvisning paa, hvor man da bedre kunde have valgt Kompensationen, for jeg ved, at saa vilde man øjeblikkelig slaa til, i alt Fald være fristet til at gribe til og sige: Naa ja, du vil altsaa hellere have et Par Øre paa Kaffen eller den tiende Krone paa Ølskatten, eller noget lignende. Jeg skal

vel vogte mig for at give nogen Anvisning paa, hvor man skal tage Kompensationen, selvfølgelig fordi jeg og mine Meningsfæller ere principielle Modstandere af alle indirekte Skatter. Vi give andre Anvisninger, nemlig at tage Kompensationen ved direkte Skatter eller paa anden Maade. Men paa den anden Side kan jeg ikke afholde mig fra den Bemærkning, at noget uheldigere Sted at slaa ned paa end Kultolden kan jeg vanskeligt tænke mig. Jeg indrømmer, at den toldbeskyttede Industri har givet Anledning dertil, og det hæver sig nu, at Protektionisterne i deres Andragender og i deres Presseagitation saa fuldstændig have undervurderet den Lettelse, som Kultoldens Afskaffelse vilde give dem. Nu skulle de til i deres Andragender og i deres Presseagitation at fortælle, at Kultolden betyder overmaade meget, og nu vil Landstinget rimeligvis fremdrage den Side af Sagen.

Den ærede Ordfører kan sige, at Forslaget ved Udvalgsbehandlingen er blevet noget mere frihandlersk. Det er det unægtelig. Ved den Beskæring, der er foregaaet ved Manufaktur-tolden og paa forskellige andre Omraader, samt ved Bevarelsen af en Del af Kultolden, er det blevet noget mere frihandlersk, men det er den uheldigste Maade at øve Frihandel paa, at forhøje Raastoftolden. Forslaget er blevet mere frihandlersk, men det er ikke blevet mere demokratisk. Man er ikke Frihandelsmand for Frihandelens Skyld, man er Frihandelsmand for Befolkningens Skyld, for at gøre alle Varer billigere og gøre Livet i det hele taget saa billigt som muligt. Det bliver det ikke, naar man ganske vist nedsætter Beskyttelsen, men gør det ved at forhøje Tolden paa Raastoffer. Saa opnaar man ikke Frihandelens Maal: de billigere Varer.

De Ændringsforslag, som mine Meningsfæller i Udvalget og jeg anbefale det høje Ting, ere af den Art, at jeg tør sige med den unge Vilhelm Lassen fra for 16 Aar siden, at de ere demokratiske og retfærdige. Vi hævde her Demokratiets Standpunkt i Toldsagen. Den ærede Ordfører nævnedes, at det var temmelig vildt at foreslaa Værditold over hele Linien med Hensyn til Manufakturvarer. Der appellerer jeg trygt til Flertallet og spørger dets Medlemmer, om de ikke meget ofte ude omkring paa Møder og Valgtribuner have vist, hvor uretfærdigt det var, at den fattige Mands grove Frakke skulde beskattes efter Vægt, altsaa forholdsvis langt, langt højere end den rige Mands fine Klæde. Jeg tror ikke, der er et Medlem af Flertallet